

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Pecsénye Erzsébet ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Boros Erzsébet ügyvéd által képviselt alperes ellen 13. havi külön juttatás megfizetése iránt a Gyulai Munkaügyi Bíróságon 1.M.349/2006. szám alatt megindított és a Békés Megyei Bíróság 3.Mf.25.579/2006/4. számú ítéletével befejezett perében a jogerős ítélet ellen az alperes részéről előterjesztett felülvizsgálati kérelem és a felperes részéről előterjesztett csatlakozó felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Békés Megyei Bíróság 3.Mf.25.579/2006/4. számú ítéletét hatályon kívül helyezi és a Gyulai Munkaügyi Bíróság 1.M.349/2006/4. számú ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg a felperesnek 24.000 (huszonnégyezer) forint együttes másodfokú és felülvizsgálati eljárási költséget.

A másodfokú és a felülvizsgálati eljárás illetékét az állam viseli.

I n d o k o l á s

A felperes a szolgálati panaszának elutasítását követően keresetet terjesztett be a munkaügyi bírósághoz, amelyben elsődlegesen azt kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest 2004. évre 233.887 forint és annak 2004. december 16-ától számított késedelmi kamata kifizetésére. Előadta, hogy az alperes ugyanezen évre szólóan az egyhavi távolléti díj 1/12-ed részét kifizette, azonban a szolgálati jogviszonya 2004. december 15-éig fennállt, ezért a fennmaradó 10 és fél hónapra az egyhavi távolléti díj további időarányos különbözete is megilleti.

A felperes a másodlagos kereseti kérelmében az egyhavi külön juttatás különbözet megfizetésére irányuló igényét 88.900 forintban jelölte meg, mivel 2004. évben május 25-étől a szolgálati

jogviszonya utolsó napjáig, 2004. december 15-éig keresőképtelen betegállományban volt.

A munkaügyi bíróság ítéletében kötelezte az alperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg a felperesnek 13. havi illetménykülönbözet címén 233.887 forintot és annak késedelmi kamatát, valamint 12.000 forint perköltséget.

A jogvita eldöntésénél a munkaügyi bíróság a Magyar Köztársaság 2004. évi költségvetéséről és az államháztartás hároméves kereteiről szóló törvény végrehajtásáról rendelkező 2005. CXVIII. törvény 38. §-ának (4) bekezdésében foglaltakat vette figyelembe, miszerint azon személyeket, akiknek a jogviszonya 2004. február 1-je és 2004. december 31-e között szűnt meg, a 34. § által megállapított törvényes rendelkezések megfelelő alkalmazásával - e törvényi rendelkezés alapján - egyhavi illetmény, munkabér vagy távolléti díj (a továbbiakban együtt: illetmény), illetőleg annak időarányos része illeti meg.

Ugyanezen törvény 34. §-ában foglaltak megfelelő alkalmazását a munkaügyi bíróság a Legfelsőbb Bíróság 1/2006.PJE számú jogegységi határozatában foglaltakat is figyelembe véve úgy értelmezte, hogy a felperest a 2004. évi külön juttatásra való jogosultság elbírálásánál visszamenőlegesen nem érheti joghátrány annak indokán, hogy utóbb a Hszt. 109. §-ában ránézve hátrányos feltétel nyert megfogalmazást. Mivel a felperes szolgálati jogviszonya megszűnésének időpontjában, vagyis 2004. december 16-án a Hszt. 109. §-a úgy rendelkezett, hogy a hivatásos állomány tagja minden naptári évben külön juttatásként egyhavi távolléti díjnak megfelelő illetményre jogosult, amit legkésőbb a tárgyévet követő első hónap 15. napján, ha pedig a szolgálati viszony évközben szűnt meg, az egyhavi távolléti díj időarányos részét a szolgálatteljesítés utolsó napján kell kifizetni. A felperest az elsődleges kereseti kérelmében megjelölt összeg megilleti. Ezt támasztja alá a 20/1997.(II.19.) BM rendeletnek a 2004. december 16-án hatályos 14. §-ának (1) bekezdése is, miszerint a külön juttatásra való jogosultság szempontjából szolgálatban ténylegesen eltöltött idő mellett mindazokat a szolgálatból távol töltött időket figyelembe kell venni, amelyekre távolléti díj jár. A felperest az alperes által sem vitatottan a keresőképtelenségének idejére is távolléti díj illette meg.

Az alperes részéről előterjesztett fellebbezés folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletében az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta, és az alperest terhelő marasztalás összegét 233.887 forintról 88.900 forintra leszállította. Döntését azzal indokolta, hogy a Hszt. 2004. február 1. napjától hatályos 109. §-a 2004. évre vonatkozóan az egyhavi külön juttatásra való jogosultságot a 2005. január 1-jén szolgálati jogviszonyban álláshoz kötötte, amely a

felperes esetében nem valósult meg, ezért a 13. havi illetményre a jogosultságot nem szerezte meg. A másodfokú bíróság pedig a 2005. évi CXVIII. törvény 34. §-ának megfelelő alkalmazását úgy értelmezte, hogy a 34. § (3) bekezdés a) és c) pontja alapján a táppénzes időszak, valamint a felmentési idő jogszerző időként nem vehető figyelembe, ezért a felperes csak a 2004. május 25-éig terjedő időarányos távolléti díjra jogosult.

A jogerős ítélet ellen előterjesztett felülvizsgálati kérelmében az alperes annak hatályon kívül helyezését és a munkaügyi bíróság ítéletének megváltoztatásával a felperes keresetét elutasító határozat meghozatalát, valamint az alperesnek a perköltségekben való marasztalását kérte. A jogalap tekintetében megismételte a perben elfoglalt álláspontját, miszerint a hivatkozott törvény 34. §-ának megfelelő alkalmazása azt jelenti, hogy a keresőképtelen betegállományban töltött időt szolgálati jogviszonyban töltött időként nem lehet figyelembe venni. Álláspontja szerint a Legfelsőbb Bíróság 1/2006.PJE. számú jogegységi határozata indokolásának III/5. pontja is ezt a jogértelmezést támasztja alá. A felperes 2004. évre a külön juttatás 1/12-ed részét megkapta, ezt meghaladó összegre pedig jogosultságot nem szerzett.

A felperes csatlakozó felülvizsgálati kérelme a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésére és a munkaügyi bíróság ítéletének helybenhagyására, valamint az alperesnek a költségeiben való marasztalására irányult. Vitatta, hogy a Legfelsőbb Bíróság jogegységi határozata a másodfokú bíróság által levont jogkövetkeztetést támasztaná alá. Ezzel szemben, éppen ellenkezőleg, a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjait 2004. évre is megillette az egyhavi külön juttatás.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson kívül bírálta el (Pp. 274. § (1) bekezdés).

Az alperes felülvizsgálati kérelme nem alapos, a felperes csatlakozó felülvizsgálati kérelme alapos.

A nem vitatott tényállás szerint a felperes hivatásos szolgálati viszonya 2004. december 15-éig fennállt.

A Hszt. 61. § (1) bekezdése szerint a szolgálati viszony megszűnésekor, a szolgálatteljesítés utolsó napján a hivatásos állomány tagja részére ki kell fizetni az illetményét, egyéb járandóságait és ki kell adni a szolgálati viszonyra vonatkozó igazolást. Erre figyelemmel a felperesnek a 2004. évi külön juttatásra való igénye 2004. december 15-én vált esedékessé, és igénye elbírálására az esedékességkor hatályos szabályt kell alkalmazni, a 2006. január 1-jén hatályba lépett új rendelkezések azt nem érinthették.

A Hszt. 109. §-át a 2003. évi XCV. 36. §-a 2004. február 1-jétől módosította, azonban továbbra is minden naptári évre járó juttatásként rendelkezett a külön juttatásról, amelynek feltételül csak a jogviszonynak a január 1-jei fennállását szabta feltételül. E feltételt azonban az Alkotmánybíróság határozata alkotmányértőnek minősítette [32/205.(IX.15. AB határozat), így e feltételre a 2004. évi igény elbírálásánál sem lehet hivatkozni (1/2006. PJE)].

Következésképpen a felperes 2004. évre előterjesztett további külön juttatásra vonatkozó igényének elbírálása során az alkalmazandó jogszabályt az elsőfokú bíróság értelmezte helyesen, a szolgálati jogviszony megszűnésének időpontjában ugyanis a Hszt. 109. §-a szerint a felperes jogosultságát korlátozó feltétel nem állt fenn.

A fenti indokolás alapján a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletét a Pp. 275. § (4) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte és a munkaügyi bíróság ítéletét helybenhagyta.

A másodfokú és felülvizsgálati eljárási költség felől a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján, a másodfokú és felülvizsgálati eljárási illeték viseléséről a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14. §-ában foglaltaknak megfelelően rendelkezett.

Budapest, 2007. október 3.

Dr. Fekete Zsuzsanna s.k. a tanács elnöke, Dr. Földényi Gyuláné s.k. előadó bíró, Dr. Molnár Istvánné s.k. bíró